# KOMMISSIONENS BESLUTNING

**af 11. februar 1987**

**om en af den italienske regering indført regionallov om særforanstaltninger for havfiskeriet på Sicilien**

**(Kun den italienske udgave er autentisk)**

(87/419/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981 om den fælles markedsordning for fiskerivarer [1], ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 28,

under henvisning til Rådets direktiv 83/515/EØF af 4. oktober 1983 om visse foranstaltninger med henblik på tilpasning af kapaciteten i fiskeriet [2], ændret ved direktiv 85/590/EØF [3], særlig artikel 12,

efter i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger [4], under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

## Redegørelse for forløbet og beskrivelse

*Sagsfremstilling*

Den italienske regering gav ved skrivelse af 3. juni 1983 fra den italienske faste repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber Kommissionen meddelelse i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, om et udkast til regionallov for Sicilien om særforanstaltninger for havfiskeriet. Efter dette forslag skulle der i 1983 yder tilskud til sicilianske fiskere beregnet efter bruttoregistrertonnage (BRT).

Den italienske regering gav ved skrivelser fra den italienske faste repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber af 6. april, 13. juli og 6. august 1984 Kommissionen meddelelse i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, om et udkast til regionallov for Sicilien om »foranstaltninger inden for samarbejde, handel, håndværk og fiskeri«. Blandt støtteforanstaltningerne i dette lovudkast findes en forlængelse for 1984 af særforanstaltningerne for havfiskeriet i form af et tilskud efter bruttoregistertonnage.

Den italienske regering gav ved skrivelser af 8. januar, 30. april og 2. august 1985 Kommissionen meddelelse i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, om et nyt lovudkast om særforanstaltninger i havfiskerisektoren. Ved dette nye lovudkast ændres den tidligere lov, idet tilskuddet efter BRT erstattes af en præmie for midlertidig oplægning af fartøjer inspireret af direktiv 83/515/EØF.

*Tilskud beregnet efter BRT til sicilianske fiskere*

Der er tale om et direkte tilskud, der ydes efter fartøjets samlede BRT. Tilskuddet andrager højst 400 000 lire/BRT for fartøjer under 70 BRT, højst 380 000 lire/BRT for fartøjer på mellem 71 og 150 BRT og højst 370 000 lire/BRT for fartøjer over 150 BRT. Udbetaling af det samlede tilskud er betinget af mindst 26 dages eller 156 timers fiskeri i en periode på to måneder. For fiskeri derunder nedsættes tilskuddet forholdsvis. Der gælder ingen betingelser for tilskuddets anvendelse. Der blev på budgettet til dette tilskud i 1983 afsat 25 mia lire.

Den italienske regering har begrundet dette tilskud med den alvorlige krise i den pågældende sektor. På trods af, at der på Sicilien er iværksat strukturforanstaltninger [5], er særforanstaltninger efter dens opfattelse nødvendige, for at beskæftigelsen kan opretholdes i fiskerisektoren. Desuden har Kommissionens forbud mod brændstoftilskuddet indført ved beslutning 83/246/EØF [6] tvunget regeringen til at overveje en anden form for tilskud, der direkte imødekommer behovene hos fiskere i vanskeligheder.

Tilskuddet genfinansieredes i 1984 på samme betingelser som tidligere.

*Præmie for midlertidig oplægning af fartøjer*

Efter ordningen, der er indført for tre år, ydes der en daglig oplægningspræmie, beregnet på grundlag af 12 % af fartøjets markedsværdi, på betingelse af, at fartøjet har været anvendt til fiskeri i mindst 120 dage om året, og at oplægningsperioden mindst er på 45 dage, uafbrudt eller ikke, hvortil kommer en periode med teknisk oplægning på 52 dage i 1985, 82 dage i 1986 og 115 dage fra 1987.

[1] EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.
[2] EFT nr. L 290 af 22. 10. 1983, s. 15.
[3] EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 49.
[4] EFT nr. C 241 af 10. 9. 1983, s. 4; EFT nr. C 331 af 11. 12. 1984, s. 2; EFT nr. C 315 af 6. 12. 1985, s. 3.
[5] Lov nr. 5 af 13. marts 1975 og lov nr. 1 af 4. januar 1980.
[6] EFT nr. L 137 af 26. 5. 1983, s. 28.

Fartøjernes værdi beregnes efter fartøjstype på grundlag af et skøn over udgifterne til et nyt fartøj, hvorpå der anvendes afskrivningskoefficienter. Der er på budgettet afsat 25 mia lire pr. år til præmien, inklusive betaling af en daglig godtgørelse på 25 000 lire pr. oplægningsdag til mandskabet.

Den italienske regering har begrundet den nye foranstaltning med, at det er nødvendigt at imødegå Kommissionens indvendinger med hensyn til den bestående lovs uforenelighed og at tilpasse foranstaltningerne for regionen Sicilien til fællesskabsretten. Desuden kan myndighederne som følge af ændringen tilpasse flådens kapacitet til fangstmulighederne og således give det biologiske miljø en hvileperiode.

Den beskrevne støtte falder ind under traktatens artikel 92 til 94, jf. artikel 28 i forordning (EØF) nr. 3796/81 og artikel 12 i direktiv 83/515/EØF.

## Kommissionens undersøgelse

### *Tilskuddet efter BRT*

Kommissionen har efter en indledende undersøgelse fundet, at tilskuddet efter BRT til sicilianske fiskere i 1983 er en driftsstøtte uden faktisk modydelse fra modtagernes side og uden strukturel virkning på deres økonomiske situation. Et sådant tilskud havde en betydelig direkte virkning på konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne. Den betragtes derfor som uforenelig med fællesmarkedet. Kommissionen har derfor besluttet at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til støtten og har ved skrivelse af 2. august 1983 opfordret den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger.

Kommissionen har på baggrund af, at den italienske regering havde påtænkt at genfinansiere tilskuddet i 1984 uden ændringer af betingelserne for ydelsen heraf, besluttet at udvide proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, der tidligere er blevet indledt med hensyn til dette tilskud for 1983, til at omfatte genfinansiering. Kommissionen har ved skrivelse af 8. oktober 1984 opfordret den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger.

### *Præmie for midlertidig oplægning af fartøjer*

Efter en indledende undersøgelse fandt Kommissionen, at præmien for midlertidig oplægning af fartøjer ikke kunne falde ind under en af undtagelserne i traktatens artikel 92, stk. 3. Betingelserne for ydelse af denne støtte er nemlig forskellige fra og mindre forpligtende end betingelserne i EF-direktivet. Således sikrer beregningen af den yderligere oplægningsperiode ikke en yderligere indsats i forhold til gennemsnittet af oplægningsdage i de foregående år, idet den tager udgangspunkt i et forudfastsat antal dage om året. Desuden finder godkendelsen af fartøjets faktiske værdi i stedet for købsværdien eller forsikringsværdien som beregningsgrundlag for oplægningspræmien udelukkende sin begrundelse i de særlige forhold, der gør sig gældende i havfiskerisektoren på Sicilien i forhold til resten af EF. Imidlertid svarer afskrivningskoefficienterne, som de er foreslået af den italienske regering, ikke til de faktiske forhold på skibsmarkedet på Sicilien, og anvendelsen heraf medfører en kunstig forhøjelse af oplægningspræmierne. Ydelsen af præmien på Sicilien er derfor til skade for de andre EF-fiskere, der ved ydelsen af en sådan præmie overholder bestemmelserne i direktiv 83/515/EØF. Kommissionen har derfor besluttet med hensyn til denne præmie at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, og den har ved skrivelse af 20. september 1985 opfordret den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger.

## De interesserede parters bemærkninger

Flere medlemsstater har fremsendt deres bemærkninger til Kommissionen. Disse medlemsstater deler Kommissionens opfattelse.

II

## Den italienske regerings bemærkninger

### *Tilskud efter BRT*

Den italienske regering har ikke fremsendt bemærkninger, der vedrører den materielle side af denne støtte. Den har ved skrivelse af 25. januar 1985 som svar på åbningsskrivelsen fra Kommissionen af 8. oktober 1984 meddelt, at spørgsmålet vedrørende tilskuddet efter BRT vil blive løst i forbindelse med det nye lovudkast vedrørende præmie for midlertidig oplægning af fartøjer, som er meddelt Kommissionen i begyndelsen af januar 1985.

### *Præmie for midlertidig oplægning af fartøjer*

Den italienske regering gjorde i sine svar af 20. januar og 3. april 1986 først og fremmest opmærksom på udviklingen i tilskuddene til fiskerisektoren på Sicilien. I årene 1975 til 1980 var målet udbygning af fiskeflåden og forbedring af redskaberne med henblik på en rationel udnyttelse af ressourcerne. Disse mål blev søgt opnået ved foranstaltningerne i regionallovene nr. 5 af 13. marts 1975 og nr. 1 af 4. januar 1980. I årene 1980 til 1984 tvang den vanskelige situation for fiskeflåden på Sicilien regeringen til, indtil rationaliseringen af fiskeriet som følge af resultaterne af foranstaltningerne efter ovennævnte love slog igennem, at indføre særforanstaltninger i form af et brændstoftilskud (andet halvår 1980 til 1982) og et tilskud efter BRT (1983 til 1984). Endelig har myndighederne på Sicilien fra 1985 haft til hensigt at løse problemerne som følge af Kommissionens afvisning af særforanstaltningerne ved at gennemføre en støtteordning inspireret af direktiv 83/515/EØF, men hvori der også

tages hensyn til de særlige socio-strukturelle problemer for fiskeriet på Sicilien. Ved denne foranstaltning tilsigtes det, modsat de tidligere foranstaltninger med henblik på at fremme fiskeriet, derimod at begrænse dette ved hjælp af en tilskudspolitik og således give det biologiske miljø en hvilepause og dermed fremme en genopbygning af havets fiskeressourcer.

Med hensyn til selve støtteprojekter har den italienske regering meddelt følgende :

— man har foretrukket at beregne oplægningsperioden på grundlag af et antal oplægningsdage ud over en på forhånd fastsat teknisk oplægning for at klare de store vanskeligheder ved forvaltningen og kontrollen, f. eks. det umulige arbejde at opgøre varigheden af den faktiske oplægning i de foregående år. Det påtænkes derfor at indføre et fast antal dage for den tekniske oplægning på 115 dage fra 1987 i overensstemmelse med nævnte direktiv, men et lavere antal dage for 1985 og 1986 i betragtning af de særlige socio-strukturelle problemer for fiskeriet på Sicilien ;

— markedsværdien af fartøjerne er opgjort ved hjælp af faste satser, fordi købsprisen eller forsikringsværdien (der anvendes som eneste beregningsgrundlag i direktivet) ikke stimulerer fiskerne til oplægning som følge af de fleste fartøjers alder, den høje inflationstakt og det forhold, at de ikke er forsikret eller er undervurderet. De afskrivningskoefficienter, der foreslås af de sicilianske myndigheder, kan ikke nedsættes uden at påvirke de interesseredes tilskyndelse til at oplægge fartøjerne, der er det mål, som Fællesskaberne søger opnået. Imidlertid er de sicilianske myndigheder rede til at ændre disse koefficienter fra 1987 for fartøjer på under 18 m og derved for de ældste fartøjer nå frem til en restværdi på 45 % i stedet for 60 %.

III

## Retlig vurdering

### *Tilskud efter BRT*

Støtten i form af direkte tilskud på grundlag af fartøjernes BRT er en direkte kontantant støtte til modtagerne. Den har derfor direkte virkning på disses produktionsomkostninger og giver dem derved en klar fordel i forhold til de andre EF-fiskere. Der er ikke stillet modtagerne nogen betingelser for ydelsen af støtten, og den er ikke knyttet til nogen omstruktureringsplan, som skulle anvendes til at overvinde de vanskeligheder, der har skabt deres problemer.

Støttens karakter af direkte kontanststøtte til modtagerne og den deraf følgende virkning på konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne berøres ikke af henvisningen til det nye lovudkast om indførelse af en præmie for midlertidig oplægning af fartøjer, hvorved den pågældende støtte ændres.

### *Præmie for midlertidig oplægning af fartøjer*

I artikel 3 og 4 i direktiv 83/515/EØF fastsættes, at der på visse betingelser kan ydes en daglig præmie ved oplægning af fiskerfartøjer. Præmien ydes for oplægningsperioder på mindst 45 yderligere dage i forhold til det konstaterede eller fast skønnede gennemsnit af oplægningsdage pr. fartøjstype i de tre kalenderår, der går forud for den første anmodning om ydelse af præmien. Den beregnes på grundlag af højst 12 % af købs- eller forsikringsværdien af det pågældende fartøj, hvorfra der er fisket gennemsnitligt 250 dage om året. De pågældende fartøjer skal have en perpendikulærlængde på mindst 18 m og være taget i brug efter 1. januar 1958. Anvendelsen af direktivet er fakultativ, og de medlemsstater, der vedtager det på de fastsatte betingelser, kan anmode om refusion fra EF af 50 % af de hertil berettigede udgifter.

I retningslinjerne for gennemgangen af national støtte til fiskerisektoren (1) anføres, at støtte til midlertidig oplægning af fiskefartøjer, der ikke er omfattet af foranstaltningerne i direktiv 83/515/EØF, hvorved interventionerne begrænses til kun at berøre fartøjer med en perpendikulærlængde på 18 m og derover, er forenelig med fællesmarkedet, forudsat at støttebetingelserne svarer til eller i det mindste er lige så strenge som dem, der er fastsat i det nævnte direktiv, og at oplægningspræmien beregnes efter de kriterier, der er fastsat deri.

Præmien fra de regionale myndigheder på Sicilien for midlertidig oplægning af fartøjer, der er inspireret af direktiv 83/515/EØF, kan ikke betragtes som en anvendelse af dette direktiv i betragtning af de for dens ydelse gældende bestemmelser.

Betingelserne for ydelse af den sicilianske præmie svarer til EF-direktivets, men er mindre strenge. Således andrager det mindste antal forudfastsatte normale oplægningsdage, skønt det forhøjes hvert år, først i det tredje gennemførelsesår EF-direktivets mindsteantal på 115 dage.

I betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for den sicilianske fiskeflåde, og af, at det er umuligt at kontrollere det faktiske antal oplægningsdage i de foregående år eller skønne om et fast antal pr. fartøjstype samt på baggrund af den stigende indsats, som de sicilianske fiskere må gøre i løbet af årene for at opnå den pågældende præmie, kan det eventuelt påtænkes at godkende betingelserne vedrørende antallet af oplægningsdage, hvis de øvrige betingelser for ydelsen af præmien ligeledes opfyldes.

Anvendelsen af fartøjernes faktiske værdi i stedet for købsværdien eller forsikringsværdien til beregningen af oplægningspræmien kunne være en mulighed, hvis anvendelsen af disse sidstnævnte værdier førte til præmier af ubetydelig størrelse, og målsætningen for den pågældende støtteforanstaltning således ikke blev opfyldt, og såfremt den anvendte værdi er udtryk for den faktiske markedsværdi for fartøjerne i det pågældende land.

(1) EFT nr. C 268 af 19. 10. 1985, s. 2.

Den høje inflation i Italien og den sicilianske flådes aldersstruktur fører til, at et parameter på grundlag af købsværdien er uegnet til beregningen af oplægningspræmien. Sædvane inden for forsikring af små og mellemstore skibe i Italien gør det heller ikke muligt at anvende denne værdi til beregning af præmien.

Den af de sicilianske myndigheder foreslåede værdi er baseret på et skøn over udgifterne pr. BRT ved konstruktion af de enkelte fartøjstyper (fem grupper mellem under 15 BRT og over 150 BRT), på hvilke der anvendes afskrivningskoefficienter (tre grupper) med en restværdi for fartøjerne på 60 % af nyværdien ved en alder på ti år.

Efter Kommissionens oplysninger er de udgifter pr. BRT for nye fartøjer, som de sicilianske myndigheder lægger til grund, udtryk for markedsforholdene i Italien og specielt på Sicilien. Derimod er afskrivningskoefficienterne uden reel forbindelse med realiteterne på det italienske marked. Anvendelsen af afskrivningskoefficienterne i den sicilianske ordning ville føre til en forhøjelse af de daglige oplægningspræmier ud over det niveau, som er berettiget ud fra de økonomiske forhold, hvori fiskerisektoren på Sicilien befinder sig i forhold til de øvrige Fællesskab. Et eksempel på beregning af disse præmier viser, at de for skibe på over ti år, hvis de af Sicilien foreslåede koefficienter anvendes, ville være 14 til 166 % højere, alt efter fartøjernes type og alder, en d de tilstredelige præmier.

Den pågældende støtte, der ganske vist bygger på direktiv 83/515/EØF, opfylder hverken kravene heri eller betingelserne for ydelse af national støtte i fiskerisektoren. Den pågældende præmie er derfor et kontant tilskud, der ydes modtagerne, og som har direkte indflydelse på konkurrencen, især fordi de fiskere i de øvrige medlemsstater, der tilskyndes til midlertidigt at oplægge deres fiskefartøjer inden for rammerne af direktiv 83/515/EØF eller af en supplerende national støtteordning, ikke har adgang til samme fordele som de sicilianske fiskere.

Styrkelsen af konkurrencestillingen som følge af den præmie, der er fastsat i regionalloven om særforanstaltninger til havfiskeriet på Sicilien, har negative virkninger på den stilling, producenterne i de øvrige medlemsstater har. Samhandelen inden for EF med fiskeriprodukter til konsum er nemlig betydelig og udgør ca. 30 % af den samlede landede mængde konsumfisk i hele EF. Desuden aftager det italienske marked ca. halvdelen af landets egne landinger af fisk, medens ca. 15 % stammer fra import fra de øvrige medlemsstater og ca. 35 % fra import fra tredjelande.

Endelig eksporterer Italien ca. 14 % af sin produktion, heraf ca. 50 % til de øvrige medlemsstater (1984). Desuden er Sicilien ikke et isoleret område med hensyn til fiskeri og har handelsforbindelser, for så vidt angår fiskeriprodukter, med resten af Italien og med udlandet.

IV

Da der er tale om støtte, der finansieres af statsmidler, og som styrker sicilianske producenters konkurrenceevne i forhold til producenterne i de øvrige medlemsstater, falder tilskuddet efter BRT og præmien for midlertidig oplægning af fiskefartøjer ind under traktatens artikel 92, stk. 1, hvorefter støtte, der opfylder de heri nævnte kriterier, er uforenelig med fællesmarkedet.

I artikel 92, stk. 3, der omhandler de eneste undtagelser herfra, der er relevante i dette tilfælde, fremhæves det, at støtten skal være i Fællesskabets interesse og ikke blot til fordel for en bestemt sektor i en medlemsstat. Disse undtagelser skal fortolkes snævert ved undersøgelsen af enhver planlagt ydelse af regional eller sektorbestemt støtte eller af enkeltansøgninger om tilladelse til til indførelse af generelle støtteordninger. Tilladelse kan kun gives, hvis Kommissionen kan fastslå, at støtten er nødvendig for gennemførelsen af et af de mål, der er omhandlet i disse bestemmelser.

Gives der tilladelse til sådanne undtagelser for støtte, der ikke indbærer en modydelse, vil det være ensbetydende med at give samtykke til begrænsninger i samhandelen mellem medlemsstaterne og til fordrejning af konkurrencen til skade for Fællesskabet.

Det har i det foreliggende tilfælde ikke kunnet bevises, at en sådan modydelse foreligger, og den italienske regering har ikke kunnet begrunde og Kommissionen har ikke kunnet fastslå, at den pågældende støtte opfylder betingelserne for anvendelse af en af undtagelserne i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 3.

Der er ikke tale om støtte til fremme af udviklingen i visse områder, hvorfor artikel 92, stk. 3, litra a) og c), ikke kan anvendes for så vidt angår det regionale aspekt.

Støtten er heller ikke et vigtigt projekt af fælles europæisk interesse og vil ikke kunne afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den italienske økonomi, og traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), finder følgelig ikke anvendelse.

Den pågældende støtte, der er bestemt til nedbringelse af visse driftsomkostninger, kan ikke ikke fremme den økonomiske udvikling af visse erhvervsgrene som omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra c). Desuden kan det som følge af omfanget af samhandelen inden for Fællesskabet med fiskerivarer ikke anføres, at samhandelsvilkårene ikke herved ændres på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Støtte til ejere af fiskefartøjer, der ydes blot på grundlag af fartøjernes samlede BRT, er en støtte til nedbringelse af driftsomkostningerne ved visse produktionsmidler og er derfor en støtte uden varig virkning på modtagernes økonomiske stilling. Støtte i form af udbetaling af en daglig oplægningspræmie for fartøjer på de betingelser, der er fastsat af de lokale myndigheder på Sicilien, må ligeledes betragtes som en støtte med henblik på at nedbringe driftsomkostningerne ved visse produktionsmidler og er derfor uden varig virkning på modtagernes økonomiske stilling.

Kommissionen gjorde i sin meddelse til Rådet af 25. maj 1978 om Kommissionens politik med hensyn til støtte til enkeltsektorer opmærksom på, at der til ydelse af midlertidig støtte med henblik på at afhjælpe sociale og arbejdsmarkedsmæssige problemer som følge af en krise bør knyttes målsætninger for en omstrukturering af den pågældende sektor og betingelser om, at modtagerne skal træffe forholdsregler med henblik på at lette disse målsætningers gennemførelse. På samme måde gav den i sine retningslinjer for gennemgangen af nationalstøtte til fiskerisektoren udtryk for, at støtte til virksomheders drift principielt er uforenelig med fællesmarkedet, undtagen hvis den er direkte knyttet til en omstruktureringsplan, der skønnes at være forenelig med fællesmarkedet. Dette gælder ikke for den pågældende støtte.

Deraf følger, at støtten ikke opfylder betingelserne for anvendelsen af en af undtagelserne i traktatens artikel 92, stk. 2 og 3.

Da denne ulovlige støtte formentlig er blevet udbetalt, foregriber nærværende beslutning ikke de konsekvenser, som Kommissionen eventuelt drager med hensyn til tilbagebetaling af de udbetalte beløb i overensstemmelse med sin skrivelse til medlemsstaterne af 3. november 1983 om tilbagebetaling af ulovligt ydet støtte, især støtte, der måtte blive ydet efter ikrafttrædelsen af nærværende beslutning (1) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*

Det tilskud efter fartøjernes bruttoregistertonnage og den præmie for midlertidig oplægning af fiskefartøjer, jf. regionallovene for Sicilien nr. 40 af 30. maj 1983, nr. 95 af 16. november 1984 og nr. 9 af 3. januar 1985 om særforanstaltninger for havfiskeriet, som er indført af den italienske regering i 1983, 1984 og 1985, er uforenelige med fællesmarkedet efter traktatens artikel 92. Tilskuddet og præmien skal derfor ophæves og kan ikke længere ydes.

*Artikel 2*

Italien underretter senest en måned fra datoen for meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, som den har truffet for at efterkomme beslutningen.

*Artikel 3*

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

*På Kommissionens vegne*

António CARDOSO E CUNHA

*Medlem af Kommissionen*

(1) EFT nr. C 318 af 24. 11. 1983, s. 3.